

и армията на Семпрония въ Лукания и или да разбий послѣдния, или пъкъ да го принуди да испразни Лукания. За това и рѣшението имъ да отидатъ срѣщу Ханнона къмъ Беневентъ, а Фулвий — незабавно да атакува лагера на Ханнона, било съвсѣмъ правилно, а дѣйствиата на Фулвия и особено на войскитѣ му при атаката и прѣвземанието на лагера имъ правятъ голѣма честъ.

Поражението на Ханноновата армия, въ туй време, когато Аннибалъ билъ задържанъ до зимата при Тарентъ, имало твърдѣ важни и згодни за римлянитѣ послѣдствия. Обсадата и вземанието на Капуа слѣдъ това почти не подлѣжали вече на съмнѣние, а съ паданието на Капуа, цѣла Кампания прѣдстояла вече да бжде загубена за Аннибала. Послѣдния, като трѣгналъ най напрѣдъ къмъ Тарентъ съ намѣрение непрѣменно да го завладѣе, безъ съмнѣние вѣрвалъ, че, до като той не се отдалечи отъ Тарентъ, то и римскитѣ армии не ще измѣнятъ расположението си и за това Ханнонъ ще може искусно да мине между тѣхъ и да снабди Капуа съ храна. И Ханнонъ, дѣйствително, искусно изпълнилъ началото на поржчението си и сполучливо би го довършилъ, ако да не бѣше *непростителната небръжностъ и неиспълнителностъ на капуанцитѣ*, които станали причина за несполуката на Ханнона и успѣха на римлянитѣ, съединени съ отсъствието на Ханнона отъ лагера и съ рѣшителната атака на този лагеръ и вземанието му отъ римскитѣ войски съ пристѣпъ и бой. По такъвъ начинъ обстоятелствата сами се стѣкли толкова згодно за римлянитѣ, колкото незгодно за Аннибала, при всичко, че съображенията и распорѣжданията му били съвършено правилни и вѣрни.

Между това капуанцитѣ, като се

научили за поражението на Ханноновата армия при Беневентъ, отново и настоятелно молили Аннибала по скоро да имъ отиде на помощъ. Аннибалъ, макаръ и да се билъ расположилъ вече на зимни квартири, обаче веднага трѣгналъ за Кампания. А до като той отивалъ за тамъ, легата Сервий, испратенъ отъ претора Корнелий въ Етрурия да купи храни, благополучно вкаралъ въ замъка на Тарентъ, по море, единъ транспортъ съ храни, при всичко, че на пристанището стояла тарентинската ескадра. Но въ Лукания римлянитѣ се лишили отъ два града, Метапонтъ и Турий, отъ които първия, слѣдъ отгѣглованието на римския гарнизонъ се прѣдалъ на Аннибала, а втория билъ прѣвзетъ отъ Ханнона, при съдѣйствието на жителитѣ, слѣдъ разбиванието на излѣзлия на срѣща му слабъ римски гарнизонъ.

Консулитѣ, слѣдъ сражението при Беневентъ, имайки вече насрѣща си само армията на Аннибала, на брой не по вече отъ 40.000 души, тогазъ когато тѣ имали на расположение 60.000, рѣшили незабавно да се възползватъ отъ туй за да завладѣятъ най послѣ Капуа. А за това тѣ заповѣдали на Семпрония да остави въ сѣверна Лукания всичката си тѣжка пѣхота на лагеръ, а той съ легката пѣхота и конницата да прѣмине при Беневентъ. Семпроний вече щелъ да трѣгва за тамъ, когато билъ измѣнически убитъ отъ единъ привърженецъ на Аннибала, който билъ общалъ на Ханнона да му прѣдаде Семпрония. Това било голѣма загуба за римлянитѣ, тѣй като историята прѣдставлява Семпрония справедливъ, добъръ, способенъ, храбъръ и пръвъ, който, послѣ Марцелла, ималъ успѣхи надъ Аннибала.

Въ туй време консулитѣ влѣзли вече въ капуанскитѣ земи и почнали да ги разоряватъ, но, както се